

Arrest

nr. 350 189 van 9 juli 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue Pasteur 37
4430 ANS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 10 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 november 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat J. DIENI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 7 mei 2025 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 6 oktober 2025 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 6 november 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U heeft de Angolese nationaliteit en bent geboren op 18 mei 1991 te Luanda in Angola. U heeft twee halfzussen aan vaderskant, u behoort tot de Bakongo en uw moedertaal is het Portugees. Daarnaast spreekt u ook een beetje Lingala en enkele woorden Frans. U bent ongehuwd en u heeft geen kinderen. In Angola werkte u als handelaarster van kledij en haaraccessoires.

Uw ouders, M.D. en K.M., overlijden kort na elkaar in 2002 en 2003. Na hun overlijden wordt u tijdelijk opgevangen door een oom van uw vader en later door een buurvrouw. Vanaf 2011 begint u zelfstandig met de verkoop van kleding en haaraccessoires, eerst vanuit uw woning en vanaf 2022 via een marktkraam op de markt Suja Bulusa in de wijk Cacuaco. In 2024 verzoekt de lokale autoriteit u om de verkoop vooraan op de markt te staken en zich te verplaatsen naar de markthal. Ook daar worden uw verkoopactiviteiten op termijn verboden. Tijdens fiscale controles wordt uw handelswaar in beslag genomen, waardoor uw mogelijkheid om in uw levensonderhoud te voorzien ernstig wordt beperkt. Deze situatie leidt tot herhaalde conflicten tussen de verkopers en de fiscale medewerkers. Op 5 maart 2025 escaleert een confrontatie waarbij medewerkers van de fiscus de verkopers slaan en hun goederen vernielen. Tijdens het verzet raakt een medewerker gewond. De politie arresteert meerdere verkopers, waaronder uzelf. U wordt op 6 maart 2025 vrijgelaten door tussenkomst van een politieagent die familie is van een van de andere gearresteerde vrouwen. Na uw vrijlating verneemt u dat de politie nog steeds naar u zoekt. Uit vrees voor verdere vervolging verlaat u uw woning en verblijft tijdelijk bij uw tante. Op advies van een familielid besluit u vervolgens het land te verlaten om uw persoonlijke veiligheid te waarborgen.

Op 28 april 2025 neemt u in Luanda het vliegtuig naar Frankfurt in Duitsland, waar u een overstap maakt en vervolgens naar Brussel in België vliegt. U komt op 29 april 2025 aan in België en op 07 mei 2025 dient u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) te Brussel een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele Angolese identiteitsdocument neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wel werd u gedurende het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) enkele keren emotioneel. De protection officer toonde steeds begrip voor uw emotionaliteit en er werd gedurende het onderhoud hier rekening mee gehouden (NPO, p.8, p.27, p.43, p.47). Er werd tevens een pauze gehouden, er stond steeds een bekertje water voor u klaar en u kreeg de kans te overleggen met uw raadsheer waarbij u gebruik mocht maken van de diensten van de tolk (NPO, p.1, p.46). Ook tijdens het interview werd er aangegeven dat u uw tijd mocht nemen toen u een moeilijk moment had (NPO, p.27).

Uit het geheel van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het onderhoud op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat u uw asielaanvraag op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten, zonder daarbij ernstige moeilijkheden op psychisch of fysiek vlak te ondervinden. U gaf bovendien op het einde van het onderhoud aan dat u alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming uiteen heeft kunnen zetten (NPO, p.49). Bijgevolg werden er u verder geen andere specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Op 07 oktober 2025 werd de kopie van de notities aangetekend naar u opgestuurd. Er werden door het CGVS geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud zoals opgesteld door de protection officer.

U vreest bij een terugkeer naar Angola te worden vervolgd door de politie, en in het bijzonder door de Serviço de Investigação Criminal (hierna SIC), omdat u geen gehoor zou hebben gegeven aan de instructies en bevelen van de medewerkers van de Angolese fiscus, die u hadden opgedragen uw handel in kleding en haaraccessoires naar een andere locatie in Luanda te verplaatsen. Daarnaast vreest u vervolging vanwege uw vermeend weerbarstige gedrag tijdens een confrontatie tussen markthandelaars en de politie waarna u gearresteerd zou zijn geweest (NPO, p.26).

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het Commissariaat-generaal trekt niet in twijfel dat u afkomstig bent uit Angola, maar het CGVS is in het licht van de elementen in uw dossier echter niet overtuigd van het bestaan van een gegronde vrees, noch dat u Angola heeft verlaten vanwege een dreigende persoonlijke vervolging door de politie.

U maakt uw vrees voor vervolging niet aannemelijk omwille van onderstaande redenen:

Ten eerste rust er op een verzoeker de verplichting om bij aanvang van de procedure de volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht vereist dat er verwacht wordt van de verzoeker dat hij of zij **coherente, consistente en waarachtige verklaringen aflegt** én waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot diens identiteit,

nationaliteit, asielmotieven, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niet tegenstaande dat u bij de aanvang van als ook tijdens uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (NPO, p. 3, p. 43), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en zoals hieronder uiteengezet duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

U sprak aanvankelijk niet de waarheid over uw reisdocumenten en eerdere reisintenties, gegevens die uw algemene geloofwaardigheid, als ook uw dringende nood aan internationale bescherming ondermijnen.

- U stelt dat u uw Angolese paspoort **pas in maart 2025 heeft aangevraagd** en dat dit de eerste keer was dat u een paspoort bezat (NPO, p.14, p.42).
- U stelt dat u **niet weet wat een Schengenvisum is**, en dat “alles door het agentschap werd geregeld” in 2025. U zou nooit eerder hebben getracht een visum voor Europa aan te vragen (NPO, p.14, p.19).
- U beschrijft de aanvraag van uw paspoort in 2025 als “heel ingewikkeld”, maar verduidelijkt dat de moeilijkheden uitsluitend **financieel van aard** waren (NPO, p.13).

U geeft op geen enkel moment aan dat de genoemde moeilijkheden werden veroorzaakt door persoonlijke problemen met de Angolese autoriteiten of enige tegenwerking van die kant. Uit de Visum Hit documenten blijkt bovendien dat u reeds in 2019 een paspoort had waarmee u tweemaal eerder trachtte een visum voor Europa aan te vragen (zie administratief dossier).

- U verklaart Angola pas in **april 2025** te hebben verlaten, ná uw vermeende arrestatie en vrijlating (NPO, p.15).

Het CGVS constateert echter uit de online teruggevonden documenten dat u in december 2024 documenten opstelde of liet opstellen, met de intentie om één maand vóór de vermeende vervolgingsincidenten naar Portugal te reizen en daar langdurig te verblijven (zie administratief dossier).

U ontkende aanvankelijk zowel eerdere reisintenties, als ook het bezit van eerdere paspoorten (NPO, p.13–14). Pas na confrontatie met de bewijsstukken en na overleg met uw raadsheer erkende u dat u reeds eerder van plan was om naar Europa te reizen en dat u een vriend had gevraagd documenten daartoe op te stellen (NPO, p.47).

Hoewel het eerdere bezit van reisdocumenten en reisintenties op zich geen sluitend bewijs vormt dat u niet het slachtoffer van vervolgingsfeiten zou zijn geworden in de periode daarna, te weten maart 2025, ondermijnt uw eerdere ontkenning van het bestaan hiervan uw algemene geloofwaardigheid wél aanzienlijk. U gaf bovendien geen overtuigende verklaring voor de herkomst van deze documenten of het gebruik van uw persoonsgegevens daarop (NPO, p.48).

Er zijn nog elementen die uw beweerde “vlucht” uit Angola ondermijnen:

- U reisde **onder uw eigen naam en met uw eigen paspoort**, wat aantoonde dat u daadwerkelijk probleemloos kon vertrekken uit Angola (NPO, p.18).
- U bevestigt dat u bij **vertrek uit Luanda persoonlijk uw documenten toonde** aan de grenscontrole en dat u daarbij **geen enkel probleem** ondervond (NPO, p.19).
- U legde bij aankomst in **Frankfurt, Duitsland** opnieuw uw eigen paspoort voor, waarmee u het Schengengebied betrad en dit gebeurde eveneens zonder enig incident (NPO, p.19), wat aangeeft dat u in het bezit was van een authentiek paspoort met authentiek en geldig Schengenvisum.
- **U vroeg géén asiel aan in Duitsland**, het ‘eerste land’ dat u volgens uw eigen verklaring betrad na vertrek uit Angola (NPO, p.18).

Het feit dat u zonder problemen uw land kon verlaten, als ook het Schengengebied kon binnengaan, gecombineerd met de tegenstrijdigheden in uw verklaringen over eerdere reisdocumenten en -intenties en het uitblijven van een asielaanvraag in Duitsland, ondermijnt fundamenteel uw geloofwaardigheid, als de geloofwaardigheid van de door u beweerde nood aan internationale bescherming. Van iemand die stelt te zijn gevlucht om haar veiligheid te waarborgen, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat zij internationale bescherming zoekt in het eerste veilige land dat zij bereikt — in casu Duitsland.

Daarbovenop maakt u de vermeende vervolgingsfeiten zelf niet aannemelijk en toont u evenmin aan dat de beschreven gebeurtenissen verband houden met vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag van Genève. **Uit uw verklaringen, en zoals infra uiteengezet, blijkt geen enkel element dat erop wijst dat u daadwerkelijk persoonlijk werd geïdendeeld omwille van uw etnische afkomst, politieke overtuiging, religie of lidmaatschap van een sociale groep.**

Uw verklaringen over uw eigen vermeende arrestatie en vrijlating zijn immers vaag, intern tegenstrijdig en onvoldoende onderbouwd:

- U stelt dat u op 5 maart 2025 werd gearresteerd op de markt van Suja Bulusa te Cacucaco en op 6 maart werd vrijgelaten, maar u kan geen namen, functies of herkenbare kenmerken van de betrokken agenten geven (NPO, p.23, p. 32).
- U stelt dat niet alle verkopers op de markt gearresteerd werden, maar u weet niet wie er niet gearresteerd werd, noch geeft u aan waarom u dan wél gearresteerd zou zijn geweest (NPO, p.37).

- U vermeldt dat u met 8 tot 10 andere personen in een “normale, blauwe ruimte” werd opgesloten, maar u kan geen concrete identificatie geven van de locatie of officiële detentieplaats (NPO, p.38, p.39).
- U stelt dat u niet ondervraagd werd en dat er geen fysiek geweld tegen u is gebruikt, enkel verbale bedreigingen (NPO, p.37, p.40).
- U beweert dat u de volgende dag werd vrijgelaten door de tussenkomst van een familielid van een medeverkoopster, die toevallig politieagent is, maar u kent zijn naam of functie niet en weet niet of hij bij het politiekantoor werkzaam was. Van de vrouw aan wie u uw toevallige vrijlating te danken heeft kan u ook enkel een voornaam geven (NPO, p.39, p.41).

Deze vaagheden en interne tegenstrijdigheden maken uw verklaring over de arrestatie en vrijlating weinig aannemelijk en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas.

Uw verklaringen over de nasleep en beweerde voortvluchtigheid zijn eveneens niet coherent en bovendien onvoldoende gestaafd:

- U stelt dat de politie na uw vrijlating naar u bleef zoeken, maar u kan geen instantie of wijze van kennisgeving aangeven (NPO, p.15).
- U verwijst uitsluitend naar “andere dames van de markt” die u zouden hebben gewaarschuwd (NPO, p.15).
- Na uw ‘ontsnapping’ zou u nog twee weken thuis hebben gewoond, alvorens tijdelijk bij uw tante te verblijven, wat moeilijk te rijmen valt met uw verklaring dat de politie “nog steeds naar u op zoek zou zijn” (NPO, p.23, p.41, p.42).
- U ontving ondanks uw ‘ontsnapping’ uit de gevangenis geen bezoek van de politie aan uw woning.
- Enkel uw “oom P.” zou de dag na uw ‘ontsnapping’, op 7 maart 2025, oproepingsbrieven voor u hebben ontvangen. Een ‘oom’ van wie u de volledige naam niet kent, noch de naam van zijn vrouw, noch de naam van zijn kind, noch weet waar hij precies woont (NPO, p.6, p.7).
- Het Commissariaat-generaal merkt op dat het zeer vreemd is dat deze zogenaamde oproepingsbrieven bij uw ‘oom’ bezorgd werden, wanneer u nog enkele weken in uw eigen huis verbleef op het adres wat gekend is bij de autoriteiten, gezien het betreffende adres vermeld staat op uw identiteitskaart (NPO, p.41).
- Ondanks dat u beweert dergelijke documenten in uw bezit te hebben en ondanks nadrukkelijke vraag van de protection officer, laat u na documenten of bewijzen te overleggen van uw arrestatie, vrijlating of de beweerde oproepingsbrieven (NPO, p.16, p.33, p.34, p.41).
- Bovendien slaagde u er in om in maart 2025 een nieuw paspoort bij de Angolese autoriteiten aan te vragen, zonder problemen of belemmeringen (NPO, p.42), wat moeilijk te rijmen valt met het beeld dat u door de Angolese politie werd gezocht.

Deze inconsistenties en ontbrekende bewijsstukken ondermijnen de geloofwaardigheid van uw vrees voor verdere vervolging na uw ‘ontsnapping’.

De gestelde vervolging lijkt eerder het gevolg van algemene socio-economische maatregelen van de lokale overheid dan van een persoonlijk of politiek motief:

- U verklaart dat de problemen begonnen toen lokale autoriteiten verkopers opdroegen hun kraampjes te verplaatsen van de voorkant naar binnen in de markthal (NPO, p.26, p.31, p.36, p.37).
- U erkent dat de autoriteiten herhaaldelijk aangaven dat de markt “zou verdwijnen” (NPO, p.35, p.36).
- U bevestigt dat de tussenkomst van de politie kaderde in handelsregulering en marktherstructurering en nadat medewerkers van de fiscus werden aangevallen door de verkopers (NPO, p.31).
- Dat u, -ondanks herhaalde waarschuwingen van fiscus én politie niet op die betreffende markt mocht verkopen-, en ondanks tien jaar ongestoorde verkoop vanuit uw woning, geen afdoende verklaring kan geven waarom u die handelswijze thuis niet terug kon voortzetten of een alternatieve verkoopplaats zocht, ondermijnt zowel de geloofwaardigheid als de ernst van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten (NPO, p.22, p.36). Wanneer u inderdaad gedurende 2 jaar de boodschap kreeg dat u daar niet mocht verkopen en op de hoogte was dat de medewerkers van de fiscus als ook de politie de verkopers regelmatig met geweld verwijderden van deze zogenaamde markt, dan is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u geen stappen ondernam om zowel de veiligheid van uw koopwaar als uw eigen veiligheid te vergroten.

Samengevat stelt het CGVS vast dat uw verklaringen op meerdere essentiële punten onvoldoende aannemelijk en intern tegenstrijdig zijn, zoals supra uiteengezet. Uw beschrijving van de vermeende arrestatie en vrijlating is vaag en onvoldoende gestaafd, terwijl uit uw eigen verklaringen blijkt dat de tussenkomst van de autoriteiten verband hield met algemene markt- en handhavingsmaatregelen en niet met persoonlijke of politieke motieven. Eveneens wekken uw inconsistenties over eerdere reisdocumenten en -intenties, evenals het probleemloos verkrijgen van een nieuw paspoort en het verlaten van Angola, ernstige twijfel over de geloofwaardigheid van uw relaas en uw stelling dat u dringend internationale bescherming nodig had.

Bovendien spreken de documenten die u liet opstellen voor de aanvraag van een Portugees visum elementen uit uw verklaringen tegen:

- U beweert vervolgd te zijn geweest vanwege uw werkzaamheden als straatverkoopster op de markt Suja Bulusa als ook dat daar de vervolgingsfeiten hebben plaatsgevonden (NPO, p.23, p.35). Op het document “Declaração Autônoma” (d.d.16.12.2024) staat dat u sinds 5 jaar werkzaam bent op de markt van Kikolo, een grote reguliere markt welke terug te vinden is vlakbij uw woongebied in Luanda: Cacuaco (zie administratief dossier).

- U beweerde amper rond te kunnen komen van uw werkzaamheden en dat u het financieel zwaar had in Angola (NPO, p.36), maar op twee van de teruggevonden visumaanvraag-documenten staat dat u een maandelijks inkomen heeft van gemiddeld 250.000 Kwanzas, wat omgerekend ongeveer 272 US Dollars per maand is, oftewel 3.264 US\$ per jaar (zie ook administratief dossier). Gezien het gemiddeld jaarinkomen van een Angolees 2.220 US\$ betreft (zie administratief dossier), kan gesteld worden dat u een aanzienlijk hoger inkomen heeft dan de gemiddelde Angolees en ondermijnt deze conclusie de geloofwaardigheid van het door u voorgewende profiel.
- Op één van de documenten staat ook dat u al “meer dan 5 jaar zelfstandig ondernemer bent en commerciële activiteiten uitoefent, als ook diensten aanbied op het gebied van **banketbakkerij, koken en kleermakerij**”. Ook dit komt niet overeen met uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Nogmaals, u heeft voor het CGVS erkend dat **ú** deze documenten heeft laten opmaken door een vriend, ten einde een visum te kunnen aanvragen bij de Portugese autoriteiten (NPO, p.30, p.47).

Uw verklaringen, samen met de overige elementen in uw dossier, wijzen er eerder op dat uw vertrek hoofdzakelijk werd ingegeven door economische en persoonlijke omstandigheden, en niet door een reëel risico op vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. U gaf immers op het einde van het persoonlijk onderhoud aan dat u “niet meer in Angola wilde blijven”, omdat u “er niet goed woonde” en dat “het leven daar walgelijk was” (NPO, p.46). Daarnaast tonen de eerdere visumaanvragen voor Portugal in 2019 en de documenten die u ruim vóór de beweerde problemen met de politie door een vriend liet opstellen in december 2024 (zie administratief dossier), aan dat u al vóór de beweerde vervolgingsfeiten **concrete plannen had om naar Europa te reizen** (NPO, p.30, p.46, p.47). Het geheel van deze feiten ondersteunt dan ook het vermoeden dat uw vertrek voornamelijk werd ingegeven door persoonlijke en economische motieven.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. Er kan u evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Wat betreft de door u voorgelegde identiteitskaart dient te worden opgemerkt dat dit document enkel uw identiteit en nationaliteit staaf en dit zijn elementen welke het CGVS niet in twijfel trekt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)”

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op een manifeste appreciatiefout, alsook op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 10 en 18 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de oude artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de samenwerkingsplicht.

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Over de procedurele noden in de zin van oud artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

3.1. Oud artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

3.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*

Wel werd u gedurende het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) enkele keren emotioneel. De protection officer toonde steeds begrip voor uw emotionaliteit en er werd gedurende het onderhoud hier rekening mee gehouden (NPO, p.8, p.27, p.43, p.47). Er werd tevens een pauze gehouden, er stond steeds een bekertje water voor u klaar en u kreeg de kans te overleggen met uw raadsheer waarbij u gebruik mocht maken van de diensten van de tolk(NPO, p.1, p.46). Ook tijdens het interview werd er aangegeven dat u uw tijd mocht nemen toen u een moeilijk moment had (NPO, p.27).

Uit het geheel van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het onderhoud op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat u uw asielaanvraag op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten, zonder daarbij ernstige moeilijkheden op psychisch of fysiek vlak te ondervinden. U gaf bovendien op het einde van het onderhoud aan dat u alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming uiteen heeft kunnen zetten (NPO, p.49). Bijgevolg werden er u verder geen andere specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Deze motieven worden door verzoekster niet op dienstige wijze betwist. Zij betoogt dat haar kwetsbaarheid *“in acht moet worden genomen”* en dat haar minstens het voordeel van de twijfel dient te worden gegund. Hiermee werpt zij evenwel geenszins een ander licht op de voormelde, pertinente motivering uit de bestreden beslissing. Zij laat bovendien na concreet te duiden welke steunmaatregelen volgens haar nog nodig zouden zijn geweest.

Gelet op voorgaande heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoeksters rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

4. Beoordeling in het kader van de vluchtelingenstatus

4.1. Verzoekster verklaart dat zij door de Angolese autoriteiten wordt gezocht in het kader van een conflict tussen markthandelaars en de Angolese fiscus en politie. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

4.2. Verzoekster dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat zij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of haar politieke overtuiging.

In bestreden beslissing wordt gesteld dat de door verzoekster beschreven moeilijkheden en asielmotieven, meer bepaald de problemen met tussen marktverkopers en de Angolese autoriteiten, geen verband houden met één van de voormelde criteria en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als ‘vervolging’ in de zin van het Verdrag van Genève. Verzoekster ontwikkelt geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terechte besluitvorming. Waar zij stelt dat de Angolese fiscus volgens haar de marktverkopers *“specifiek verdreef omdat zij zo hun bestaansmiddelen verloren”* en dat zij bijgevolg specifiek wordt geviséerd *“als deel van de sociale groep der marktverkopers”*, dient te worden opgemerkt dat zij hiermee voorbij gaat aan het begrip ‘sociale groep’ zoals verduidelijkt in oud artikel 48/3, § 4, d) van de vreemdelingenwet. Zo wordt een groep geacht een specifieke sociale groep te vormen als de leden ervan een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan gewijzigd worden, als zij een kenmerk of geloof delen dat dermate fundamenteel is voor hun identiteit of morele identiteit dat van de betrokkenen niet kan geëist worden dat zij dit opgeven en de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd of als de groep, afhankelijk van de omstandigheden in het land van herkomst, als gemeenschappelijk kenmerk seksuele gerichtheid heeft. De groep van personen *“der marktverkopers”* beantwoordt niet aan deze definitie. In de bestreden beslissing wordt bovendien terecht vastgesteld als volgt:

“De gestelde vervolging lijkt eerder het gevolg van algemene socio-economische maatregelen van de lokale overheid dan van een persoonlijk of politiek motief:

- *U verklaart dat de problemen begonnen toen lokale autoriteiten verkopers opdroegen hun kraampjes te verplaatsen van de voorkant naar binnen in de markthal (NPO, p.26, p.31, p.36, p.37).*
 - *U erkent dat de autoriteiten herhaaldelijk aangaven dat de markt “zou verdwijnen” (NPO, p.35, p.36).*
- U bevestigt dat de tussenkomst van de politie kaderde in handelsregulering en marktherstructurering en nadat medewerkers van de fiscus werden aangevallen door de verkopers (NPO, p.31).”*

Hieruit blijkt geenszins dat verzoekster door de Angolese autoriteiten zou worden gevisieerd omwille van één van de voormelde criteria vermeld in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

4.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

5. Beoordeling in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus

5.1. Juridisch kader

Oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

5.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

5.3. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, besluit de Raad na lezing van het rechtsplegingsdossier dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormeld artikel. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Op 07 oktober 2025 werd de kopie van de notities aangetekend naar u opgestuurd. Er werden door het CGVS geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud zoals opgesteld door de protection officer.

U vreest bij een terugkeer naar Angola te worden vervolgd door de politie, en in het bijzonder door de Serviço de Investigação Criminal (hierna SIC), omdat u geen gehoor zou hebben gegeven aan de instructies en bevelen van de medewerkers van de Angolese fiscus, die u hadden opgedragen uw handel in kleding en haaraccessoires naar een andere locatie in Luanda te verplaatsen. Daarnaast vreest u vervolging vanwege uw vermeend weerbarstige gedrag tijdens een confrontatie tussen markthandelaars en de politie waarna u gearresteerd zou zijn geweest (NPO, p.26).

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het Commissariaat-generaal trekt niet in twijfel dat u afkomstig bent uit Angola, maar het CGVS is in het licht van de elementen in uw dossier echter niet overtuigd van het bestaan van een gegronde vrees, noch dat u Angola heeft verlaten vanwege een dreigende persoonlijke vervolging door de politie.

U maakt uw vrees voor vervolging niet aannemelijk omwille van onderstaande redenen:

Ten eerste rust er op een verzoeker de verplichting om bij aanvang van de procedure de volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht vereist dat er verwacht wordt van de verzoeker dat hij of zij **coherente, consistente en waarachtige verklaringen aflegt** én waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot diens identiteit, nationaliteit, asielmotieven, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niet tegenstaande dat u bij de aanvang van als ook tijdens uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (NPO, p. 3, p. 43), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en zoals hieronder uiteengezet duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

U sprak aanvankelijk niet de waarheid over uw reisdocumenten en eerdere reisintenties, gegevens die uw algemene geloofwaardigheid, als ook uw dringende nood aan internationale bescherming ondermijnen.

- U stelt dat u uw Angolese paspoort **pas in maart 2025 heeft aangevraagd** en dat dit de eerste keer was dat u een paspoort bezat (NPO, p.14, p.42).
- U stelt dat u **niet weet wat een Schengenvisum is**, en dat “alles door het agentschap werd geregeld” in 2025. U zou nooit eerder hebben getracht een visum voor Europa aan te vragen (NPO, p.14, p.19).
- U beschrijft de aanvraag van uw paspoort in 2025 als “heel ingewikkeld”, maar verduidelijkt dat de moeilijkheden uitsluitend **financieel van aard** waren (NPO, p.13).

U geeft op geen enkel moment aan dat de genoemde moeilijkheden werden veroorzaakt door persoonlijke problemen met de Angolese autoriteiten of enige tegenwerking van die kant. Uit de Visum Hit documenten blijkt bovendien dat u reeds in 2019 een paspoort had waarmee u tweemaal eerder trachtte een visum voor Europa aan te vragen (zie administratief dossier).

- U verklaart Angola pas in **april 2025** te hebben verlaten, ná uw vermeende arrestatie en vrijlating (NPO, p.15).

Het CGVS constateert echter uit de online teruggevonden documenten dat u in december 2024 documenten opstelde of liet opstellen, met de intentie om één maand vóór de vermeende vervolgingsincidenten naar Portugal te reizen en daar langdurig te verblijven (zie administratief dossier).

U ontkende aanvankelijk zowel eerdere reisintenties, als ook het bezit van eerdere paspoorten (NPO, p.13–14). Pas na confrontatie met de bewijsstukken en na overleg met uw raadsheer erkende u dat u reeds eerder van plan was om naar Europa te reizen en dat u een vriend had gevraagd documenten daartoe op te stellen (NPO, p.47).

Hoewel het eerdere bezit van reisdocumenten en reisintenties op zich geen sluitend bewijs vormt dat u niet het slachtoffer van vervolgingsfeiten zou zijn geworden in de periode daarna, te weten maart 2025, ondermijnt uw eerdere ontkennen van het bestaan hiervan uw algemene geloofwaardigheid wél aanzienlijk. U gaf bovendien geen overtuigende verklaring voor de herkomst van deze documenten of het gebruik van uw persoonsgegevens daarop (NPO, p.48).

Er zijn nog elementen die uw beweerdde “vlucht” uit Angola ondermijnen:

- U reisde **onder uw eigen naam en met uw eigen paspoort**, wat aantoonde dat u daadwerkelijk probleemloos kon vertrekken uit Angola (NPO, p.18).
- U bevestigt dat u bij **vertrek uit Luanda persoonlijk uw documenten toonde** aan de grenscontrole en dat u daarbij **geen enkel probleem** ondervond (NPO, p.19).
- U legde bij aankomst in **Frankfurt, Duitsland** opnieuw uw eigen paspoort voor, waarmee u het Schengengebied betrad en dit gebeurde eveneens zonder enig incident (NPO, p.19), wat aangeeft dat u in het bezit was van een authentiek paspoort met authentiek en geldig Schengenvisum.
- **U vroeg géén asiel aan in Duitsland**, het ‘eerste land’ dat u volgens uw eigen verklaring betrad na vertrek uit Angola (NPO, p.18).

Het feit dat u zonder problemen uw land kon verlaten, als ook het Schengengebied kon binnengaan, gecombineerd met de tegenstrijdigheden in uw verklaringen over eerdere reisdocumenten en -intenties en het uitblijven van een asielaanvraag in Duitsland, ondermijnt fundamenteel uw geloofwaardigheid, als de geloofwaardigheid van de door u beweerdde nood aan internationale bescherming. Van iemand die stelt te zijn gevlucht om haar veiligheid te waarborgen, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat zij internationale bescherming zoekt in het eerste veilige land dat zij bereikt — in casu Duitsland.

Daarbovenop maakt u de vermeende vervolgingsfeiten zelf niet aannemelijk en toont u evenmin aan dat de beschreven gebeurtenissen verband houden met vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag van Genève. **Uit uw verklaringen, en zoals infra uiteengezet, blijkt geen enkel element dat erop wijst dat u daadwerkelijk persoonlijk werd geviséerd omwille van uw etnische afkomst, politieke overtuiging, religie of lidmaatschap van een sociale groep.**

Uw verklaringen over uw eigen vermeende arrestatie en vrijlating zijn immers vaag, intern tegenstrijdig en onvoldoende onderbouwd:

- U stelt dat u op 5 maart 2025 werd gearresteerd op de markt van Suja Bulusa te Cacucaco en op 6 maart werd vrijgelaten, maar u kan geen namen, functies of herkenbare kenmerken van de betrokken agenten geven (NPO, p.23, p. 32).
- U stelt dat niet alle verkopers op de markt gearresteerd werden, maar u weet niet wie er niet gearresteerd werd, noch geeft u aan waarom u dan wél gearresteerd zou zijn geweest (NPO, p.37).
- U vermeldt dat u met 8 tot 10 andere personen in een “normale, blauwe ruimte” werd opgesloten, maar u kan geen concrete identificatie geven van de locatie of officiële detentieplaats (NPO, p.38, p.39).
- U stelt dat u niet ondervraagd werd en dat er geen fysiek geweld tegen u is gebruikt, enkel verbale bedreigingen (NPO, p.37, p.40).
- U beweert dat u de volgende dag werd vrijgelaten door de tussenkomst van een familielid van een medeverkoopster, die toevallig politieagent is, maar u kent zijn naam of functie niet en weet niet of hij bij het politiekantoor werkzaam was. Van de vrouw aan wie u uw toevallige vrijlating te danken heeft kan u ook enkel een voornaam geven (NPO, p.39, p.41).

Deze vaagheden en interne tegenstrijdigheden maken uw verklaring over de arrestatie en vrijlating weinig aannemelijk en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas.

Uw verklaringen over de nasleep en beweerde voortvluchtigheid zijn eveneens niet coherent en bovendien onvoldoende gestaafd:

- U stelt dat de politie na uw vrijlating naar u bleef zoeken, maar u kan geen instantie of wijze van kennisgeving aangeven (NPO, p.15).
- U verwijst uitsluitend naar “andere dames van de markt” die u zouden hebben gewaarschuwd (NPO, p.15).
- Na uw ‘ontsnapping’ zou u nog twee weken thuis hebben gewoond, alvorens tijdelijk bij uw tante te verblijven, wat moeilijk te rijmen valt met uw verklaring dat de politie “nog steeds naar u op zoek zou zijn” (NPO, p.23, p.41, p.42).
- U ontving ondanks uw ‘ontsnapping’ uit de gevangenis geen bezoek van de politie aan uw woning.
- Enkel uw “oom P.” zou de dag na uw ‘ontsnapping’, op 7 maart 2025, oproepingsbrieven voor u hebben ontvangen. Een ‘oom’ van wie u de volledige naam niet kent, noch de naam van zijn vrouw, noch de naam van zijn kind, noch weet waar hij precies woont (NPO, p.6, p.7).
- Het Commissariaat-generaal merkt op dat het zeer vreemd is dat deze zogenaamde oproepingsbrieven bij uw ‘oom’ bezorgd werden, wanneer u nog enkele weken in uw eigen huis verbleef op het adres wat gekend is bij de autoriteiten, gezien het betreffende adres vermeld staat op uw identiteitskaart (NPO, p.41).
- Ondanks dat u beweert dergelijke documenten in uw bezit te hebben en ondanks nadrukkelijke vraag van de protection officer, laat u na documenten of bewijzen te overleggen van uw arrestatie, vrijlating of de beweerde oproepingsbrieven (NPO, p.16, p.33, p.34, p.41).
- Bovendien slaagde u er in om in maart 2025 een nieuw paspoort bij de Angolese autoriteiten aan te vragen, zonder problemen of belemmeringen (NPO, p.42), wat moeilijk te rijmen valt met het beeld dat u door de Angolese politie werd gezocht.

Deze inconsistenties en ontbrekende bewijsstukken ondermijnen de geloofwaardigheid van uw vrees voor verdere vervolging na uw ‘ontsnapping’.

De gestelde vervolging lijkt eerder het gevolg van algemene socio-economische maatregelen van de lokale overheid dan van een persoonlijk of politiek motief:

- U verklaart dat de problemen begonnen toen lokale autoriteiten verkopers opdroegen hun kraampjes te verplaatsen van de voorkant naar binnen in de markthal (NPO, p.26, p.31, p.36, p.37).
- U erkent dat de autoriteiten herhaaldelijk aangaven dat de markt “zou verdwijnen” (NPO, p.35, p.36).
- U bevestigt dat de tussenkomst van de politie kaderde in handelsregulering en marktherstructurering en nadat medewerkers van de fiscus werden aangevallen door de verkopers (NPO, p.31).
- Dat u, -ondanks herhaalde waarschuwingen van fiscus én politie niet op die betreffende markt mocht verkopen-, en ondanks tien jaar ongestoorde verkoop vanuit uw woning, geen afdoende verklaring kan geven waarom u die handelswijze thuis niet terug kon voortzetten of een alternatieve verkoopplaats zocht, ondermijnt zowel de geloofwaardigheid als de ernst van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten (NPO, p.22, p.36). Wanneer u inderdaad gedurende 2 jaar de boodschap kreeg dat u daar niet mocht verkopen en op de hoogte was dat de medewerkers van de fiscus als ook de politie de verkopers regelmatig met geweld verwijderden van deze zogenaamde markt, dan is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u geen stappen ondernam om zowel de veiligheid van uw koopwaar als uw eigen veiligheid te vergroten.

Samengevat stelt het CGVS vast dat uw verklaringen op meerdere essentiële punten onvoldoende aannemelijk en intern tegenstrijdig zijn, zoals supra uiteengezet. Uw beschrijving van de vermeende arrestatie en vrijlating is vaag en onvoldoende gestaafd, terwijl uit uw eigen verklaringen blijkt dat de tussenkomst van de autoriteiten verband hield met algemene markt- en handhavingsmaatregelen en niet met persoonlijke of politieke motieven. Eveneens wekken uw inconsistenties over eerdere reisdocumenten en -intenties, evenals het probleemloos verkrijgen van een nieuw paspoort en het verlaten van Angola, ernstige twijfel over de geloofwaardigheid van uw relaas en uw stelling dat u dringend internationale bescherming nodig had.

Bovendien spreken de documenten die u liet opstellen voor de aanvraag van een Portugees visum elementen uit uw verklaringen tegen:

- U beweert vervolgd te zijn geweest vanwege uw werkzaamheden als straatverkoopster op de markt Suja Bulusa als ook dat daar de vervolgingsfeiten hebben plaatsgevonden (NPO, p.23, p.35). Op het document “Declaração Autônoma” (d.d.16.12.2024) staat dat u sinds 5 jaar werkzaam bent op de markt van Kikolo, een grote reguliere markt welke terug te vinden is vlakbij uw woongebied in Luanda: Cacuaco (zie administratief dossier).
- U beweerde amper rond te kunnen komen van uw werkzaamheden en dat u het financieel zwaar had in Angola (NPO, p.36), maar op twee van de teruggevonden visumaanvraag-documenten staat dat u een maandelijks inkomen heeft van gemiddeld 250.000 Kwanzas, wat omgerekend ongeveer 272 US Dollars per maand is, oftewel 3.264 US\$ per jaar (zie ook administratief dossier). Gezien het gemiddeld jaarinkomen van een Angolees 2.220 US\$ betreft (zie administratief dossier), kan gesteld worden dat u een aanzienlijk hoger inkomen heeft dan de gemiddelde Angolees en ondermijnt deze conclusie de geloofwaardigheid van het door u voorgewende profiel.
- Op één van de documenten staat ook dat u al “meer dan 5 jaar zelfstandig ondernemer bent en commerciële activiteiten uitoefent, als ook diensten aanbied op het gebied van **bakkerij, koken en kleermakerij**”. Ook dit komt niet overeen met uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Nogmaals, u heeft voor het CGVS erkend dat u deze documenten heeft laten opmaken door een vriend, ten einde een visum te kunnen aanvragen bij de Portugese autoriteiten (NPO, p.30, p.47).

Uw verklaringen, samen met de overige elementen in uw dossier, wijzen er eerder op dat uw vertrek hoofdzakelijk werd ingegeven door economische en persoonlijke omstandigheden, en niet door een reëel risico op vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. U gaf immers op het einde van het persoonlijk onderhoud aan dat u “niet meer in Angola wilde blijven”, omdat u “er niet goed woonde” en dat “het leven daar walgelijk was” (NPO, p.46). Daarnaast tonen de eerdere visumaanvragen voor Portugal in 2019 en de documenten die u ruim vóór de beweerde problemen met de politie door een vriend liet opstellen in december 2024 (zie administratief dossier), aan dat u al vóór de beweerde vervolgingsfeiten **concrete plannen had om naar Europa te reizen** (NPO, p.30, p.46, p.47). Het geheel van deze feiten ondersteunt dan ook het vermoeden dat uw vertrek voornamelijk werd ingegeven door persoonlijke en economische motieven.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. Er kan u evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Wat betreft de door u voorgelegde identiteitskaart dient te worden opgemerkt dat dit document enkel uw identiteit en nationaliteit staat en dit zijn elementen welke het CGVS niet in twijfel trekt.”

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. De Raad acht deze bevindingen voldoende determinerend om op grond daarvan tot de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas te besluiten. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

Waar verzoekster wijst op haar mentale kwetsbaarheid, dient vastgesteld dat zij geen enkel medisch en/of psychologisch attest bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat zij met dermate ernstige mentale gezondheidsproblemen te kampen heeft dat zij niet of minder in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud en/of tot het afleggen van coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Het loutere feit dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud enkele keren emotioneel werd, volstaat op zich geenszins om dergelijke mentale kwetsbaarheid aan te nemen. Hetzelfde geldt voor haar bewering tijdens haar persoonlijk onderhoud dat zij omwille van een depressie niet in staat zou zijn geweest om zelf te beslissen haar land van herkomst te verlaten. Dat zij “*zelfs familieleden niet kan identificeren*”, is evenmin aannemelijk. Zij kon immers slechts de naam van één beweerde ‘oom’ niet geven, hoewel die haar zou hebben geholpen. Waar verzoekster erop wijst dat zij tijdens haar beweerde opsluiting geen voedsel kreeg, laat zij na concreet te duiden op welke wijze deze eerdere verklaring van haren ‘t wege op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht zou werpen. Voor het overige komt zij in haar verzoekschrift niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen op zich geenszins als een dienstig verweer kan worden beschouwd.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en

rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

5.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

5.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan oud artikel 48/4, §2, a), b) en c) de omzetting is.

6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van oud artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

7. *In casu* maakt verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk. Volledigheidshalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, opgemerkt dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk maakt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. AHMETOV,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. AHMETOV

S. HUENGES WAJER

